



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing Viery Horčicové a soudců Mgr. Kamila Tojnera a Mgr. Jiřího Lifky v právní věci žalobce: **J. J.**, nar. X., bytem S., zast. JUDr. Pavlem Krošlákem, advokátem, se sídlem Praha 1, Voršílská 130/10, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Praha 1, Mariánské nám. 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 12. 2014, sp. zn. S-MHMP 1557146/2014/SUP/Ca, č. j. MHMP 1688361/2014,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d ň ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního a územního plánu, ze dne 2. 12. 2014, sp. zn. S-MHMP 1557146/2014/SUP/Ca, č. j. MHMP 1688361/2014 (ve znění opravného rozhodnutí ze dne 11. 3. 2015, sp. zn. S-MHMP 1557146/2014/SUP/Ca, č. j. MHMP 381949/2015), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 4, odbor stavební, ze dne 29. 9. 2014, sp. zn. P4/075948/14/OST/VLK, č. j. P4/088246/14/OST/VLK, kterým bylo dle ust. § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu zastaveno řízení o změně stavby rodinného domu č. p. 98, ulice Nad Branickým pivovarem 8, Praha 4 - Braník, na pozemku parc. č. 2153 v k. ú. Braník (dále jen „rodinný dům“).

Žalobce v žalobě uvedl, že dle odůvodnění napadeného rozhodnutí vydal dne 16. 11. 2012 Úřad Městské části Praha 4, odbor stavební, rozhodnutí o změně územního rozhodnutí a stavební povolení č. j. P4/052867/12/OST/VLK, sp. zn. P4/089473/11/OST/VLK, kterým byla povolena změna stavby rodinného domu, spočívající v přístavbě a nástavbě předmětného domu a stavebních úpravách s tím souvisejících, dále v provedení zpevněné plochy pro příjezd k nově navržené přístavbě garáže pro dva osobní automobily a přístupového chodníčku a v provedení terasy zapuštěné do terénu u jihovýchodního nároží domu, na

pozemku parc. č. 2154; dle ověřené dokumentace měly být zachovány části stávajících konstrukcí rodinného domu (zejména severní obvodová stěna a části západní a východní stěny domu). Žalobce jako stavebník při bouracích pracích odstranil celou stavbu rodinného domu a bez rozhodnutí nebo jiného opatření vyžadovaného stavebním zákonem provádí novostavbu domu. Žalovaný pomíjí zásadní fakt, že dle ověřené dokumentace měla být stavba zcela zbourána, zachovány měly být toliko části tří nosných stěn. Využití těchto tří částí nosných stěn a jejich základů bylo podmíněno provedením stavebně-technického a inženýrsko-geologického průzkumu stávajících stěn a základových konstrukcí po jejich odhalení během provádění stavebních prací. Posudek autorizovaného statika Ing. J. H., vypracovaný na základě prohlídky skutečného stavu dne 3. 3. 2014, konstatuje nevyužitelnost stávajícího nesoudržného zdiva a absenci základových konstrukcí. Vzhledem k nemožnosti sanace stávajících konstrukcí je požaduje odstranit a nahradit novými, materiálově vyhovujícími. Tento posudek původních stavebních konstrukcí a stanovisko geologa RNDr. T. V., byly přílohou a jediným důvodem podání žádosti o změnu stavby před jejím dokončením dne 7. 3. 2014. Žalobce však neprovedl žádnou novostavbu, veškeré konstrukce na stavbě provedené jsou v souladu s ověřenou projektovou dokumentací, územním rozhodnutím č. j. P4/022708/11/OST/VLK ze dne 25. 2. 2011 ve smyslu změny ze dne 16. 11. 2012 a stavebním povolením č. j. P4/052867/12/OST/VLK ze dne 16. 11. 2012. Valná většina z nich byla provedena před bouráním nevyhovujících konstrukcí dne 27. 3. 2014. V místě odbouraných nevyhovujících konstrukcí byla zcela v souladu s ověřenou projektovou dokumentací ochráněna základová konstrukce podkladním betonem. Ani před kontrolní prohlídkou dne 10. 4. 2014, ani po ní nebyly realizovány žádné nové stavební konstrukce, které by nebyly v souladu s ověřenou projektovou dokumentací a s rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 16. 11. 2012, sp. zn. P4/089473/11/OST/VLK, č. j. P4/052867/12/OST/VLK. Skutečným stavem vyvolaná a podáním žádosti o změnu stavby před dokončením zdokumentovaná změna spočívá pouze v nahrazení nevyhovujících stávajících konstrukcí konstrukcemi potřebných vlastností. Původní konstrukce byly tři týdny po podání žádosti o změnu stavby před jejím dokončením na základě vyjádření statika kvůli bezpečnému pohybu na stavbě odstraněny. Žádná z vyprojektovaných nových konstrukcí realizována nebyla. Veškerá skutková tvrzení v napadeném rozhodnutí i prvostupňovém rozhodnutí jsou nepravdivá a nevycházejí ze skutečného stavu stavby a věci.

V projednávané věci byly práce prováděny v souladu se stavebním povolením a část těchto prací podle ověřené dokumentace byla provedena a od ověřené dokumentace se neodchýlila. Ověřená dokumentace obsahovala podmínku provedení stavebně-technického a inženýrsko-geologického průzkumu stávajících stěn a základových konstrukcí po jejich odhalení během provádění stavebních prací. To znamená, že stavební úřad při ověření dokumentace vytvořil situaci, kdy zavázal stavebníka, aby požádal o změnu stavby v případě negativních výsledků průzkumu. V okamžiku, kdy je již provedena část prací, nelze hovořit o novostavbě v tom smyslu, že by byly prováděny jiné práce, tj. práce odlišné od původního povolení. Jedná se o stavbu povolenou a již mohou být prováděny pouze změny takové stavby, nikoliv jakási novostavba. Zákona žádný zákonný termín novostavba nezná.

Pokud žalovaný argumentuje rozsudkem Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 1506/2008, žalovaný podotkl, že se jedná o argumentaci zavádějící a účelovou, neboť se jedná o rozsudek v civilní věci. Nejvyšší soud v tomto rozsudku striktně stanovil, že posuzování toho, kdy jde o demolici či novostavbu, resp. kdy věc zaniká či vzniká, se liší podle toho, zda jde o řízení veřejnoprávní či řízení civilní. Z toho plyne, že závěry civilních soudů o tom, co je či není novostavbou nelze aplikovat ve správním řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě zopakoval argumentaci obsaženou v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Dále konstatoval, že protože v dané věci bylo zahájeno řízení o odstranění stavby a na základě žádosti stavebníka řízení o dodatečném povolení shora uvedené stavby, nelze změnu stavby projednat v řízení o změně stavby před jejím dokončením. Žalobcem uvedený posudek a stanovisko geologa nebyly podstatné pro odvolací řízení, protože stavba již byla projednána v řízení o dodatečném povolení. Ohledně polemiky žalobce, zda byla stavba fakticky odstraněna a zda bylo započato s novou stavbou, žalovaný odkázal na strany 3, 4 a 5 rozhodnutí ze dne 14. 11. 2014, sp. zn. S-MHMP 1251753/2014/SUP/Ca, č. j. MHMP 1597587/2014.

Žalobce v replice zopakoval, že správní orgány v dané věci zastávají zcela opačné stanovisko, než v rozhodnutí, kterým stavbu povolily. Žalobce tvrdí, že provádí stavbu v souladu se správním rozhodnutím, žalovaný tvrdí, že žalobce provádí novostavbu, která mu povolena nebyla. Konkrétní rozpor se schválenou dokumentací však správní orgány žalobci nevytýkají. Žalovaný opakovaně tvrdí, že žalobce zahájil stavbu v místě odstraněných konstrukcí. V místě odstraněných konstrukcí byla pouze ochráněna základová spára podkladním betonem, tak jak požadovala schválená dokumentace, Provedené stavební konstrukce byly provedeny v souladu se schválenou dokumentací nové, jak měly být. Žádné stavební konstrukce nebyly realizovány v místě odbouraných stěn.

Dle žalobce není překážkou pro projednání žádosti o změnu stavby zahájené řízení o dodatečné povolení stavby. Řízení si sice konkurují, bude-li však vydáno rozhodnutí o změně stavby, řízení o dodatečné povolení stavby a odstranění stavby bude zastaveno. Žalobce je nucen postupovat v obou řízeních, jelikož dosud není postaveno na jisto, zda postupuje dle schválené dokumentace a správně žádá o změnu stavby či zda skutečně provádí „novostavbu“.

Ze správního spisu vyplývají následující pro rozhodnutí soudu podstatné skutečnosti:

Usnesením Úřadu městské části Praha 4, odbor stavební, ze dne 29. 9. 2014, sp. zn. P4/075948/14/OST/VLK, č. j. P4/088246/14/OST/VLK, bylo dle ust. § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu zastaveno řízení o změně stavby před jejím dokončením, a to sice rodinného domu č. p. 98, ulice Nad Branickým pivovarem 8, Praha 4 - Braník, na pozemku parc. č. 2153 v k. ú. Braník (dále jen „rodinný dům“), na základě žádosti žalobce podané dne 27. 8. 2014. V odůvodnění Úřad městské části Praha 4 konstatoval, že dne 10. 4. 2014 vykonal v místě stavby kontrolní prohlídku, při které bylo zjištěno, že stavebník odstranil celou stavbu předmětného rodinného domu a bez rozhodnutí nebo jiného opatření vyžadovaného stavebním zákonem provádí novostavbu domu. Na základě těchto skutečností bylo zahájeno dne 14. 5. 2014 řízení o odstranění stavby podle ust. § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. Předmětná žádost o změnu stavby před jejím dokončením se stala zjevně bezpředmětnou, z provedeného zjištění vyplynulo, že stavebník odstranil celou stavbu předmětného rodinného domu a bez rozhodnutí nebo jiného opatření vyžadovaného stavebním zákonem provádí novostavbu domu. Na základě těchto skutečností bylo zahájeno z moci úřední řízení o odstranění na předmětnou novostavbu a řízení je doposud vedeno. Úřad městské části Praha 4 v téže věci shodně rozhodl usnesením o zastavení řízení ze dne 15. 5. 2014, č. j. P4/044031/14/OST/VLK, které nabylo právní moci dne 6. 6. 2014. Toto řízení bylo zahájeno na základě totožné žádosti podané shodným žadatelem dne 7. 3. 2014 a bylo zastaveno u důvodu stejné překážky v řízení a tím je, jak bylo uvedeno výše, vedené řízení o odstranění shora popsané novostavby.

Rozhodnutím Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního a územního plánu, ze dne 2. 12. 2014, sp. zn. S-MHMP 1557146/2014/SUP/Ca, č. j. MHMP 1688361/2014 (ve znění opravného rozhodnutí ze dne 11. 3. 2015, sp. zn. S-MHMP 1557146/2014/SUP/Ca, č. j. MHMP 381949/2015), bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 4. Magistrát dospěl k závěru, že odvolání není důvodné. Magistrát se danou věcí již několikrát zabýval. V rozhodnutí ze dne 14. 11. 2014 též konstatoval, že stavební úřad nepochybil, pokud odmítl projednání změny stavby před dokončením, zahájil řízení o odstranění stavby a na základě podané žádosti o dodatečné povolení stavby vyzval stavebníka k předložení projektové dokumentace a příslušných dokladů. Pokud jde o domněnku stavebníka, že soulad zahájené stavby s ust. § 129 odst. 3 stavebního zákona je doložen platným územním rozhodnutím ve smyslu jeho změny a stavebním povolením, pak je třeba konstatovat, že tato rozhodnutí k realizaci jiné stavby, nelze čerpat. Lze je přiměřeně využít ke splnění požadavků stanovených v ust. § 129 odst. 3 stavebního zákona, tj. zda prováděná stavba není umístěna v rozporu s cíli a úkoly územního plánování, politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území nebo s předchozími rozhodnutími o území.

Magistrát nesouhlasil s tvrzením žalobce, že „není co dodatečně povolovat - stavby dosud nestojí, jsou vybudovány toliko základové konstrukce, a to zcela v souladu s vydaným stavebním povolením“. Zahájením stavby se rozumí práce, s nimiž bylo započato, a které směřují jednoznačně k provedení stavby. Realizaci základových konstrukcí je tak třeba vždy považovat za započetí stavby. To, o jakou stavbu se bude jednat, bude stavebnímu úřadu zřejmé až z předložení projektové dokumentace, kterou stavební doplní k žádosti o dodatečné povolení. Pokud by stavebník podklady požadované stavebním úřadem k řízení o dodatečném povolení stavby nepředložil, byla by jeho žádost o dodatečné povolení zamítnuta a realizované základy by byly v zahájeném řízení o odstranění stavby nařízeny odstranit. Je nerozhodné, zda realizované základy byly prováděny podle PD ověřené ve stavebním řízení. Podstatným pro posouzení toho, zda se jedná o povolenou změnu původní stavby nebo nepovolenou novou stavbu, je odstranění konstrukcí původní stavby. V této souvislosti magistrát upozornil na rozsudek Nejvyššího správního soudu (správně Nejvyššího soudu, pozn. soudu) ze dne 17. 7. 2008, č. j. 22 Cdo 1506/2008, týkající se okamžiku zahájení stavby.

Magistrát shrnul, že protože v dané věci bylo zahájeno řízení o odstranění stavby a na základě žádosti stavebníka řízení o dodatečné povolení shora uvedené stavby, nelze tak změnu stavby projednat v řízení o změně stavby před jejím dokončením. Stavební úřad postupoval v souladu s ust. § 129 stavebního zákona. Magistrát neshledal pochybení. Postup stavebního úřadu potvrzuje jeho zjištění při kontrolní prohlídce konané dne 10. 4. 2014 a pořízení fotodokumentace na pozemku parc. č. 2154 v k. ú. Braník. Stavebníkem uváděný posudek autorizovaného statika Ing. J. H. a stanovisko geologa RNDr. T. V. pro výsledek odvolacího řízení nejsou rozhodné, protože změna stavby je projednávána v řízení o dodatečném povolení, a proto v tomto odvolacím řízení k nim magistrát nepřihlížel.

V rámci nařízeného jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích vyjádřených v písemných podáních.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Prvostupňovým rozhodnutím bylo řízení o změně stavby před jejím dokončením dle ust. § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu zastaveno. Žalovaný se s tímto rozhodnutím ztotožnil, když odvolání zamítl a rozhodnutí o zastavení řízení potvrdil. Má-li soud přezkoumat zákonnost tohoto rozhodnutí, nemůže se zabývat ničím jiným, než posouzením otázky, zda zde byl či nebyl důvod pro zastavení správního řízení podle ust. § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu. Tento postup je výrazem zásady subsidiarity soudní ochrany zakotvené v ust. § 5 s.ř.s. Podle tohoto ustanovení se lze ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon a nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak. Soud se tudíž může zabývat toliko přezkumem těch výroků, které se staly součástí správních rozhodnutí a vůči nimž byly vyčerpány všechny řádné opravné prostředky. Zastavení řízení je deklarací skutečnosti, že pro konkrétní překážku není vůbec možné v řízení pokračovat a dospět k rozhodnutí o věci samé.

Z výše uvedené charakteristiky správního rozhodnutí o zastavení řízení vyplývá, že se soud nemohl zabývat žalobními námitkami směřujícími do věci samé, tj. zda žalobce jako stavebník při bouracích pracích skutečně odstranil celou stavbu rodinného domu a bez rozhodnutí nebo jiného opatření vyžadovaného stavebním zákonem provádí novostavbu domu, či zda byly práce prováděny v souladu se stavebním povolením a schválenou projektovou dokumentací a jedná se tedy o povolenou změnu původní stavby. Tyto žalobní námitky a k těmto námitkám žalovaným zaujaté závěry žádným způsobem neskýtají oporu ve výroku správních orgánů o zastavení řízení.

Podle ust. § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žádost se stala zjevně bezpředmětnou. Zjevná bezpředmětnost návrhu je dána, pokud v průběhu řízení nastane důvod, v jehož důsledku nebude možné o žádosti věcně rozhodnout; nelze jí tedy vyhovět ani ji zamítnout a řízení je nutno procesním rozhodnutím zastavit (srov. Vedral, J. *Správní řád: komentář*. 2. Vyd. Praha: BOVA POLYGON, 2012. ISBN 978/80/7273-166-4, s. 593). Bezpředmětnost žádosti se posuzuje podle objektivních okolností v dané věci a nutně předchází meritornímu přezkumu.

Zjevnou bezpředmětnost žádosti žalobce o změnu stavby před jejím dokončením spatřuje prvostupňový správní orgán ve skutečnosti, že je vedeno řízení o odstranění stavby na předmětnou novostavbu. Žalovaný v napadeném rozhodnutí pak k tomuto důvodu zjevné bezpředmětnosti ještě připojuje vedené řízení o dodatečné povolení stavby.

Institut změny stavby před jejím dokončením upravuje ust. § 2 odst. 6 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), který uvádí, že změnou stavby před jejím dokončením se rozumí změna v provádění stavby oproti jejímu povolení nebo dokumentaci stavby ověřené stavebním úřadem, nebo autorizovaným inspektorem. Jde tedy o změnu stavby v průběhu její realizace.

Základním pravidlem stavebního zákona je, že stavebník je povinen provádět stavbu v souladu s jejím povolením. Pojem povolení je však stavebním zákonem chápán mnohem širěji - nejde pouze o stavební povolení dle ust. § 115 stavebního zákona - a zahrnuje v sobě další jiné akty a úkony stavebního úřadu. Za povolení stavby se považuje souhlas stavebního úřadu s provedením stavebního záměru podle ust. § 106, stavební povolení podle ust. § 115, veřejnoprávní smlouva podle ust. § 116, oznámený vznik oprávnění podle ust. § 117, opakované stavební povolení a dodatečné povolení stavby podle ust. § 129, územní rozhodnutí, ve kterém stavební úřad podle ust. § 78 odst. 6 stanovil, že k provedení stavby

nebude vyžadovat ohlášení nebo územní rozhodnutí u stavebních záměrů podle ust. § 103 stavebního zákona.

Pokud byla změna stavby před jejím dokončením již povolena, je stavebník povinen nadále realizovat tuto povolenou změněnou stavbu. Jestliže by se od tohoto povolení stavebník v průběhu realizace stavby hodlal odchýlit, je na místě opětovný postup podle ust. § 118 stavebního zákona. O povolení změny stavby před jejím dokončením tudíž není na místě uvažovat v případě, byla-li již změna provedena. V takovém případě jde o porušení výše uvedeného pravidla, podle něhož je stavebník povinen provádět stavbu v souladu s jejím povolením a půjde tudíž o tzv. černou stavbu se všemi důsledky s tím spojenými.

Jedním z možných důsledků je zahájení řízení o odstranění stavby podle ust. § 129 stavebního zákona. Podle ust. § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření nebo jiného úkonu vyžadovaného stavebním zákonem anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena. Řízení o odstranění stavby je zahájeno a vedeno výhradně z moci úřední (ex offio). Důvodem je vždy zjištění existence nepovolené stavby nebo nepovolené změny stavby. Povinnost zjistit, posoudit a vyhodnotit, zda jde o nepovolenou stavební činnost a jsou-li dány důvody pro zahájení řízení o odstranění stavby, přísluší výlučně stavebnímu úřadu. Stavební úřad formou kontrolní prohlídky stavby (ust. § 132 a násl. stavebního zákona), příp. výkonem státního dozoru (ust. § 171 stavebního zákona), zjišťuje nepovolenou stavbu (rozsah nepovolených prací). Pokud stavební úřad zjistí, že skutečně existují zákonné důvody pro zahájení řízení o odstranění stavby podle ustanovení § 129 stavebního zákona (stavba či část stavby je provedena bez rozhodnutí nebo opatření či jiného úkonu stavebního úřadu nebo v rozporu s nimi), je jeho povinností řízení o odstranění stavby zahájit

V projednávané věci dospěl stavební úřad po provedení kontrolní prohlídky stavby dne 10. 4. 2014 k závěru, že stavba v místě kontrolní prohlídky prováděná je novostavbou prováděnou bez rozhodnutí nebo jiného opatření vyžadovaného stavebním zákonem, tedy že se jedná o tzv. černou stavbu, a že je tudíž dán zákonný důvod podle ust. § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona pro zahájení řízení o odstranění předmětné stavby. Za této situace tak neexistuje žádný důvod pro další vedení řízení o změně stavby před jejím dokončením, neboť stavební úřad zahájením řízení o odstranění stavby jednoznačně vyjádřil své hodnocení povahy prováděné stavby (novostavba prováděná bez rozhodnutí nebo jiného opatření vyžadovaného stavebním zákonem). Okamžikem zahájení řízení o odstranění stavby se skutečně stala žádost o změnu stavby před jejím dokončením bezpředmětnou a stavební úřad zcela správně řízení o změně stavby před jejím dokončením podle ust. § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu zastavil.

Legalizaci změny stavby provedené bez předchozího získání povolení lze v závislosti na její povaze a rozsahu uskutečnit podle ust. § 121 stavebního zákona, jde-li o nepodstatnou odchylku oproti vydanému stavebnímu povolení, anebo dodatečným povolením stavby postupem podle ust. § 129 stavebního zákona, jde-li o podstatnější změnu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 5. 2010, sp. zn. 7 As 17/2010). Žalovaný nepochybil, pokud důvod bezpředmětnosti žádosti o změnu stavby před jejím dokončením, spočívající ve vedeném řízení o odstranění stavby, doplnil o skutečnost, že je vedeno řízení o dodatečném povolení stavby, neboť žádost o dodatečné povolení stavby, na jejímž základě bylo řízení o dodatečném povolení stavby zahájeno, byla podána právě v návaznosti na již vedené řízení o odstranění stavby, resp. na Oznámení o zahájení řízení o odstranění stavby, ve kterém

stavební úřad upozornil žalobce na možnost dodatečného povolení stavby, přičemž ho současně poučil, že pokud ve stanovené lhůtě nepožádá o dodatečné povolení výše uvedené stavby a nepředloží předepsané podklady, nařídí mu její odstranění.

Soud pro úplnost uvádí, že námitky žalobce týkající se správnosti závěrů stavebního úřadu co do posouzení charakteru prováděné stavby lze uplatnit v řízení o odstranění stavby, resp. v řízení o dodatečném povolení stavby, a v návaznosti na rozhodnutí v těchto řízeních vydaná popř. taktéž v žalobě podle ust. § 65 s.ř.s. ve správním soudnictví.

S ohledem na výše uvedené tedy soud shledal žalobu nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. července 2016

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Veronika Brunhoferová